

Slachthuizen

Adres: Ropsy Chaudronstraat 24

Op 12 mei 1888 wordt de naamloze vennootschap "Abattoirs et Marchés d'Anderlecht-Cureghem" opgericht.

De eerste etappe bestaat erin de loop van de kleine Zenne om te buigen en enorme ophogingen te verwezenlijken voor de drooglegging van de moerassige weilanden tussen de rivier en het kanaal. Om de funderingen van de grote overdekte hal te verlagen (tot meer dan 4 meter diep) teneinde het bouwwerk op een behoorlijke manier te grondvesten, laat het bedrijf een enorme kelder aanmaken. Een ventilatiesysteem zorgt voor verse lucht in deze immense kelder, die eerst als ijskelder en later als champignonkwekerij wordt gebruikt. In 1992 wordt de kelder ingericht als handelsruimte met receptiezalen voor feesten.

De grote overdekte hal van het slachthuis, net als het administratieve gebouw rechts van de hoofdingang en een deel van de Stallestraat, zijn van de hand van Emile Tirou.

De overdekte markt is één van de meest opmerkelijke industriële monumenten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het slachthuis van Anderlecht is opgevat als een «stad in een stad» met straten (Stallestraat), een plein (binnenkoer), een monument (de grote hal), gebouwblokken (koel- en heetwaterruimte, administratief gebouw), ontspannings- en handelsruimten (winkeltjes, herberg,...) en een eigen station.

In het definitieve dossier voor de bouw van de hal lezen we dat 218 ton gietijzer en 640 ton ijzer werd gebruikt. De hal zelf wordt trouwens gezien als een revolutionair voorbeeld van de industriële architectuur. Op een oppervlakte van 100 vierkante meter staat een echt bos van gietijzeren zuilen (één om de 10 meter) en op de kapitels rust een staalconstructie in boogvorm.

De huidige ingang van het slachthuis werd ontworpen door Rieck in 1901.

Het hek aan de ingang en de zuilen met de stieren hebben een symbolische betekenis: het toont aan het publiek dat deze plaats open staat voor iedereen.

De twee bronzen stieren sluiten aan bij de grote dierenbeeldhouwkunsttraditie in de 19de eeuw en werden ontworpen door Antoine Braye. Samen met de metalen hal vormen zij ongetwijfeld een herkenningsteken dat de aanwezigheid van het slachthuis zichtbaar maakt vanaf de straat.

Het nieuwe slachthuis van Kuregem werd officieel ingebruik genomen op 24 augustus 1890. De rivaliteit met het slachthuis van Brussel duurt voort tot de definitieve sluiting in 1943.

Door het succes van het slachthuis van Kuregem toont de gemeente al vlug interesse om het beheer ervan opnieuw in handen te nemen. Dit wordt vastgelegd in een koninklijk besluit van 19 december 1920. Vanaf 1920 worden de slachthuizen en de markten dan ook gemeentebedrijven.

In 1953 wordt de spoorwegverbinding afgeschaft wegens de concurrentie van het wegvervoer en koelvrachtwagens, maar ook omdat de heropbouw van de spoorwegbrug, die tijdens de oorlog beschadigd werd, te duur was.

In 1996 wordt het uitvoerrecht van het slachthuis ingetrokken, wat leidt tot een aanzienlijke terugloop van de inkomsten.

Naar aanleiding van een jaartekort van meer dan 100 miljoen Belgische frank ten laste van het gemeentebudget, doet de gemeente Anderlecht op 9 november 1983 afstand van de eigendom, die daarna wordt doorverkocht aan een nieuwe maatschappij die 150 handelaars en slagers telt.

Vanaf dat moment zorgden nieuwe voorzieningen en moderniseringswerken ervoor dat het slachthuis zijn uitvoerrecht terugkrijgt en dat het zijn activiteiten hervat kunnen worden.